

Öppet brev till Alliansens partiledare

2008-11-25

Bästa Fredrik, Maud, Jan och Göran,

För fyra år sedan påbörjade vi arbetet med att göra en långfilm av John Ajvide Lindqvists roman *Låt den rätte komma in*. Med egna pengar och andras fick vi efter två års arbete med finansieringen, ihop de 28 miljoner kronor som krävdes för att göra verklighet av projektet.

Nära fyrahundra människor inom svensk filmnäring har sedan dess varit delaktiga i arbetet.

Det tar kanske trettio sekunder att med en dator lägga all denna möda och alla dessa investerade pengar på ett USB-minne som får plats i en byxficka. Från denna kopia, kan man alstra nya kopior och från dessa kopior, ännu fler i all oändlighet. Vår produkt är inte bara kostsam och svår att framställa, den är minst sagt känslig i sin mest fysiska form.

Vi är stolta över att vårt verk har satt svensk film på den internationella filmkartan igen. Filmen har redan nu vunnit sexton internationella utmärkelser. Den har fått lysande recensioner i de länder där den hittills haft premiär. Bara i USA kommer filmen att visas i över fyrtio städer. Filmen har sålts till över femtio länder vilket placerar *Låt den rätte komma in* bland tidernas största svenska filmexporter. Det här händer en gång på hundra och det handlar till stor del om tur och timing, men mest om gediget arbete och kunnande från alla vi fyrahundra som varit med och gjort filmen.

Den 24 oktober fick filmen premiär för den svenska biopubliken. Tio dagar senare hände det som inte borde få hända. En stulen kopia av vår film gjordes tillgänglig för piratkopiering på Pirate Bay och andra liknande sajter. Filmen finns idag tillgänglig för vem som helst att titta på utan att betala för sig. Det borde stå klart för vem som helst att detta är en katastrof för oss.

Oavsett hur mycket internationella framgångar vår film kan komma att få så räcker det inte för att filmen ska gå runt ekonomiskt. En mycket liten del av dessa pengar kommer oss tillgodo. Det är på hemmamarknaden som *Låt den rätte komma in* måste tjäna tillbaks sina pengar.

Trots att vi arbetar med fantasier, är vår verklighet lika ekonomiskt krass som för vilken industri som helst. Vår verklighet är lika konkret som en biltillverkares. Vi är en del av en svensk filmindustri och vi lever under samma premisser som alla andra industrialister – utom att vi skall finna oss i att det vi producerar ensamt står oskyddat för stöld.

Vi får ofta frågor från utländska kollegor varför Sverige har blivit ett piraternas paradiset på Internet. Den svenska lagstiftningen upplevs som ett skämt och våra politiker som arroganta som inte tar detta på allvar. Sverige har Europas sämsta lagstiftning på området och följaktligen de största problemen med piratkopiering. Det är generande att Sverige dröjt så länge med att införa sanktionsdirektivet som sedan länge funnits i våra europeiska grannländer.

Om detta tillstånd fortsätter, kommer vi inte att kunna försörja oss på vårt arbete. Vi får byta jobb, eller flytta härifrån. I förlängningen – inga filer att dela.

Vi undrar varför vi inte åtnjuter samma rättsliga skydd som övriga delar av näringslivet och varför ni som är partiledare och ministrar inte öppet tar ställning för att skydda upphovsrätten?

Tomas Alfredson
Regissör

John Nordling
Producent

Carl Molinder
Producent

